

AMIGOS DE CURACAO

WEEKBLAD VOOR DE CURACAOSCHE EILANDEN.

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curacao, Bonaire,
en Aruba per drie maanden fl. 2,— met
vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10,—
Afzonderlijke nummers fl. 0,25.
Prijs der Advertentiën van 1 tot 7 regels
fl. 0,50, voor elken regel meer fl. 0,07½.

BUREAU VAN DIT BLAD

OP CURACAO,

PLEIN VAN PIETERMAAL, N° 129.

De Agentuur

ten huize van de Heeren

JAN ELLIS, Curacao, — Otmbanda.

JUAN CAPRILES, Aruba, — Playa.

JOSÉ A. ROSA HERRERA, Bonaire, — Playa.

E Coerant aki ta sali toer Dia Sabra.
Su prijs di Abonnement ta fl. 2.— pa tres
luna, pagar padilanti.
Pa lugarnan for Curacao, Bonaire i Aru-
ba fl. 10,— pa anja.
Un number so fl. 0,25.
Un anuncio di 1 te 7 regel, fl. 0,50, cada
regel mas fl. 0,07½.

SCHEEPSTIJDINGEN.

aankomst alhier:

18 April Harrison van Liverpool.
26 „ Maracaibo „ Maracaibo.
15 „ Philadelphia „ New-York.

CALENDARIO.

April.

18 DOMINGO di Rama.
19 LUNA. S. Hermógenes, m.
20 MARTES. Sta. Inés de Monte Goleiano, v.
21 RAZON. S. Anselmo, ob. 1 dr.
22 MIÉRES. S. Sotero i Cayo di di ajun, i abst
23 VIERNES. S. Jorge, m.
24 SABRA. S. Tídel, m.

STAND DER MAAN.

V. M. 18 April 10 ure 23 m. A. M.

Opkomst der Zon:
20 April 5 ure 47 min.
Ondergang der Zon:
20 April 6 ure 13 min.

SCHEEPSTIJDINGEN.

vertrek van hier:

18 April Maracaibo naar Maracaibo
28 „ Valencia „ New-York.
30 „ Maracaibo „ Maracaibo.

BIJDRAGEN

tot de Geschiedenis van het R. K. Geloof
in de Kolonie Curacao.

ARUBA (VII.)

Het is reeds ter loops aangestipt, dat het patronaat van de Rozenkranskapel door overlijden van Miguel overging op zijnen schoonbroeder, Domingo Bernardino Silvestre, zoon van den eersten bestuurder en stichter der kapel. Deze Domingo Bernardino moet een waardige opvolger van Miguel Alvarez geweest zijn, want, behalve dat de Eerw. Pater Christoval, die hem bij zijne komst op Aruba persoonlijk heeft leeren kennen, van hem getuigt, dat hij grooten ijver en zorg aan den dag legde in den goddelijken dienst, dat hij de vroomheid zijner vaderen geërfd had, en het een treffend blijk van zijne vroomheid was, dat hij aan de kerk van den Rozenkrans een wit priestergewaad, kelk en patena, zilveren ampullen en bel ten geschenke had gegeven, wordt hij ook door de ouden van dagen met eerbied genoemd. Als men hier onder de bevolking in het algemeen spreekt over de drie eerste bestuurders, Domingo Antonio Silvestre, Minguel Enrique Alvarez en Domingo Bernardino Silvestre, dan zegt men: es cabez santouan grandi, die groote heilige hoofden. Bovendien vindt men in de authentieke akte, waarbij hij ten jare 1772 door den Eerw. Priester Don Pedro Masias tot bestuurder is aangesteld, hetzelfde loffelijk getuigenis. Na een meer omschrijvend dan letterlijk afschrift te hebben gegeven van de akte van aanstelling van Miguel Alvarez, door den Eerw. Pater de Algemesi opgemaakt, en boven door ons letterlijk aangehaald, zegt genoemde Don Pedro Masias.

Esta es copia que Antecede de la primera fundas, de esta capilla de nra. Señora del Rosario como se intitula, y nombramiento del fiscal, y siendo amo es de dro. de parentesco, y de lo ábles costumbres como Bernardino Silvestre, hijo Legmo. de Domingo Ant. Silvestre fundador de esta dha Hermita á quien por Dro. le toca y perte-

nere pues no áy Daño de terreno, por ser ya Difunto el fiscal Miguel Enrique Alvarez.

Portante sobre las mismas obligaciones á riva dhas de congregar á resar el Santissimo Rosario todos los Domingos y el dia de la Patrona que es el primer Domingo del mes de Octubre que se celebren la fiesta con mas solemnidad. Combien á Saver El Rosario entero de Maria Santissima que son quinze misterios por la mañana; y á la tarde otros quinze para ganar las muchas Indulg. que áy concedidas al SSmo. y Rosario de Maria Santissima, todo sirve para mayor gloria y gloria de Dios, de nra. Reyna y Señora y á favor de las Almas difuntas de todos los cristianos apostolicos Romanos de esta Isla.

En cuya fee y creencia yó Dn. Pedro Masias, Clerigo Presio. español pasando por esta Isla nombre y substituy para servicio de Dios y dho santo fin, y puse por fiscal á dho Domingo Bernardino Silvestre, y para que á todos sonste di la presente firmada de mi Mano en nueve dias del mes de Junio de mill Letess. setenta y dos años.

VERTALING.

Dit is eene copie die de eerste stichting voorafgaat van deze kapel van O. L. V. van den Rozenkrans, zooals zij betiteld wordt, en de benoeming van den bestuurder, zijnde het hoofd van zijne bloedverwanten, en van loffelijke zeden: namelijk Bernardino Silvestre, Wettigen zoon van Domingo Ant. Silvestre, Stichter van deze genoemde kapel, wien hij rechtens bestaat en toebehoort, er heeft dus geen verlies van terrein plaats, omdat de bestuurder Miguel Enrique Alvarez reeds overleden is.

Aandringende op dezelfde verplichtingen, boven vermeld, van te vergaderen tot het bidden van den Allerheiligsten Rozenkrans op alle Zondagen en den dag van de Patrones, welke is de eerste Zondag van October, waarop zij het feest met meer plechtigheid vieren: te weten den geheelen Rozenkrans van de Allerheiligste Maria nl.: vijftien geheimen des morgens; en 's namiddags nogmaals vijftien om de vele aflaten te verdienen die aan den Allerh. Rozenkrans van de Allerheiligste Maria zijn toegestaan: alles dient tot meerdere eer en glorie van God, van onze Koningin en Vrouwe en ten voordeele van de overledene zielen van alle apostolische en Roomsche christenen van dit eiland.

Tot welker bekrachtiging en geloofsverzekering ik Don Pedro Masias

Spaansche geestelijke en Priester, bij het aandoen dit eiland, ten dienste van God en van genoemd heilig doel, benoemd en in de plaats gesteld en tot bestuurder aangesteld heb genoemden Domingo Bernardino Silvestre, en opdat het aan allen blijke heb ik deze (akte) gegeven onder teekend met mijne hand op den negenden dag van de maand Juni van duizend zeventhonderd twee en zeventig.

Het staat dus vast, dat Domingo Bernardino Silvestre waardig was om de opvolger van den ijverigen Minguel Enrique Alvarez te zijn. Onder het bestuur van Domingo Bernardino kwam eene tweede kerk tot stand, die haar ontstaan niet zoo zeer te danken had aan de groote uitgebreidheid of het groote zielental der gemeente, als wel aan eene andere oorzaak, die hier dient verklaard. Tot die verklaring echter is het noodig, dat men zich in kennis stelle van de plaats, die de bakermat des christendoms op Aruba geweest is, en vanwaar de christelijke godsdienst zich over geheel dit eiland heeft verspreid. Deze plaats nu is gelegen in het Noorddistrict, op ongeveer een half uur afstand van de thans bestaande kerk van St. Anna, in de richting Oost ten Noorden, dicht aan de zee. Als men op die plaats aankomt, ziet men de sporen van een verlaten en geheel verwoest gehucht, waar vroeger een bevolking rustig en als buiten gemeenschap van de andere volkstammen heeft gewoond. Over eene oppervlakte van omtrent 20 minuten gaans aanschouwt men overblijfselen van ruim een twintigtal woningen, waarvan enkelen gebouwd geweest zijn van steen, zooals de fundamenten nog aanduiden, de anderen van bara [hout] en klei, waarvan de platte vloer zich nog scherp afteekent, doch met cactus en doornen dicht begroeid is. Aan de Zuid-Oostzijde van deze nog niet spoorloos verdwenen woningengroep, stond wel eer de kapel van de Koningin des H. Rozenkrans, die door velen van de hoogbejaarden uit het Noorddistrict nog gaaf gekend en bezocht is, maar tegenwoordig onder haar puin ligt begraven en aan de bezoekers alleen nog hare funda-

menten en de hoogte, waarop het altaar stond, te beschouwen geeft. Ten Zuiden en op korten afstand van de kapel ontwaart men den Godsakker, waarop de christenen na de stichting en inwijding der kapel begraven zijn. Langs of over deze gewijde begraafplaats en rondom het vervallen heiligdom herkent men gemakkelijk den weg, waarlangs de processie henen trok; maar die weg is nu op verscheidene punten met cactus en doornen bedekt en vandaar voor oningewijden moeilijk te onderscheiden. Eindelijk bevesten de vervallen Rozenkranskapel, verrijst eene tamelijk hooge berg, Alta-Bista [Hoog-Zicht] genaamd. Op dezen berg, die aan den Westkant een vrij vlakken kruin heeft, stond eertijds de woning van Miguel Enrique Alvarez. Aan den Zuid-Oostkant van dezen berg ziet men een hoog uitstekende steenen punt, van boven afgeplat en aan den Westkant gemakkelijk te beklimmen. Hierop dezen granietblok of steenenpunt heeft de vlaggestok gestaan, waaraan Miguel en na hem zijne opvolgers op Zon- en feestdagen de vlag opheschen ten teken, dat men niet werken mocht, maar verplicht was zich naar de kapel te begeven, om het voorgescreven Rozenkransgebed te verrichten. Als men op genoemde steenen punt staat, heeft men geheel het Noordelijk, Westelijk en Zuidelijk gedeelte van het eiland onder zijne voeten liggen. Van dat punt uit was derhalve de vlag voor bijna alle geloovigen zichtbaar, want in het Oostelijk gedeelte woonden toen ter tijd weinig christenen, of misschien beter gezegd, daar woonden wel enkele gedoopten, maar niet zoo zeer practiserende Christenen.

Na deze vluchtige beschouwing van de plaats, waar het zaad des Evangelies is ontkiemd, en van waaruit het christelijk geloof zich in alle richtingen over het geheele eiland heeft voortgeplant, zal ieder een met verwondering vragen: waarom werd die geheiligde plek verlaten? hoe heeft men de Rozenkranskapel en al heur schoone herinnerin-

gen alzóder vergefteldheid prijs kunnen geven. Een verklaring hiervan zullen wij in een volgend artikel trachten te leveren.

INGEZONDEN.

LA IGLESIA CATOLICA

Y SU

REDENTORA DOCTRINA.

Sin ningun otro propósito que el de llevar nuestro óbolo al conocimiento de la verdad ó sea la persuasión á los espíritus que dudan por error, y á la concordancia de los sanos principios humanos con las ideas divinas y al acierto de los juicios desprevénidos que se dejan perturbar por la discordancia de los filósofos, de los moralistas y expositores entre sí, emprendemos la difícilísima tarea de buscar la conformidad de los hechos con las ideas ó sea la de la verdad metafísica con la verdad lógica. Desde luego se comprenderá que para ello necesitamos el auxilio de cuantos en terreno tan escabroso y tan sujeto á interpretaciones vienen sosteniendo la diversidad de principios sobre una misma materia y la diferente manera de apreciar estos intrínsecos ó extrínsecamente.

Los cristianos más solícitos por la verdad han pretendido definir la por la conformidad de nuestras ideas con las ideas de Dios: definición elevadísima pero que no puede pasar sino como una sublime expresión de un deseo perfecto, siendo imposible que la inteligencia humana pueda nivelarse con la divina; pues si incontestablemente estamos formados para conocer la verdad y conformarnos con ella, también es cierto que puede haber conformidad en nuestra manera de ver y las ideas falsas. De otro modo no sería ni posible que entendimientos tan claros como ilustrados se perdieran con tanta frecuencia en ese laberinto que forma las más veces un talento adelantado y nutrido con profundos estudios en el corazón de hombres cuya rectitud no está sujeta á falsas y desfavorables apreciaciones, pero cuya fecunda y fascinada imaginación les arrebató y seduce hasta hacerles creer que están en aptitud para darle color y forma á lo que no puede tenerlos y aun para reformar los principios obedeciendo á erradas teorías.

No obstante, cuantos difieren en parte ó en todo de lo que sanciona la Iglesia católica, están de acuerdo en un hecho histórico, y es en que antes de aparecer Jesucristo en el mundo la religión no era otra cosa que una superstición deplorables, pues solo reinaba entonces la idolatría politeísta. También están de acuerdo en que muy lejos de traer una revolución en las ideas solo, el se propuso extirpar el confuso caos moral que surja de tanta ignorancia acerca de la verdad, enseñándonos cómo en la inmortalidad del alma y en la fraternidad entre los hombres consistía la verdadera religión, concretando los preceptos de la caridad y del amor activo al verdadero Dios y á sus criaturas. Es pues mas que evidente que para entrar de buena fé y con íntima convicción en la práctica de tan redentora doctrina sobre la cual está basado el Evangelio, necesitamos persuadirnos íntimamente que de cuando las preocupaciones del espíritu se apoderan de nuestra vanidad arrebatándonos hasta llevarnos á esa soberbia impia que nos convierte en renegadores, es que nos separamos del absoluto del único camino recto al verdadero punto de partida á que debe caminar la humanidad, que es el de la confraternidad social proclamada por la religión Cristiana.

Para persuadirnos de que sin la venida de Jesucristo bajo la condición de hombre resuelto y dispuesto á sacrificarse por la redención del género humano, habría sido un imposible absoluto entrar en la vía de esa progresiva civilización, que

aún al través de los embarazos y obstáculos que le oponen los errores de nuestro entendimiento, la vanidad de nuestras pasiones y el orgullo de nuestras exageradas pretensiones, marcha imperturbable por el camino que le trazó el espíritu de caridad que es el alma de la moral que nos trazó Jesús, nos bastará saber que para darnos verdadera organización y vida social entró reformando la familia por medio del matrimonio, con el cual extinguió la servidumbre y la corrupción á que venia sometida la mujer, sin lo cual no era posible llevar la independencia del alma y de la razón del hombre á ese grado de perfección, en que el padre con la conciencia de su autoridad entra á llenar sus deberes trasmitiendo á sus hijos cuanto adquiere material y moralmente, para continuar eslabonando por medio de las intimidades y obligaciones domésticas el núcleo de amor y recíprocos afectos que son la base fundamental del progreso físico, intelectual y moral.

El hombre Dios ó el Dios hombre apareció para fundar la Iglesia y establecer por medio de ella la escuela, que entrañara en nuestras creencias al amor activo, que nos diera á conocer que poseemos un alma inmortal, que estamos sujetos á recompensas y penas de conformidad con nuestras buenas ó malas obras. Esa iglesia á cargo de un apostolado es la llamada á difundir y sostener la fé católica por la tradición sucesiva de la familia creada por el mismo Dios, como símbolo de verdadera alianza entre lo humano y lo divino, entre el cielo y la tierra, entre la criatura y su criador, pues en ella es donde únicamente podrá encontrar la asociación cristiana un elemento de fuerza que aproxime y haga comunes las luces, los afectos, las preces, los ritos, los sacramentos y cuanto en la marcha del impulso civilizador que le dió Cristo al mundo, nos persuada y convenza de que del Reino de Dios y su Justicia solo ha podido venirnos esa dicha terrenal de que goza el hombre justo, cuando apoya las acciones de su vida en la tranquilidad de esa conciencia que entusiasma las almas abatidas al inspirarse en el amor á Dios y en la caridad para con sus semejantes.

Millares de instituciones han venido y siguen creandose bajo diferentes denominaciones, pretextos y propósitos; algunas de ellas en oposición á la santa y saludable doctrina de amor y de caridad, de fé y de esperanza en otra vida de gloriosa eternidad; pues avanzan en sus delirios ideas hasta proclamar el ateísmo como un dogma; el ateísmo que es la mayor y más extravagante aberración de cuantas nuestras malas pasiones y orgullosos extravíos pueden llevar á nuestro corazón. Para persuadirnos sin esfuerzo de que solo el embrutecimiento de nuestra razón y una soberbia alimentada por la más supina ignorancia, son los únicos impulsos que nos mueven, cuando nos separamos de la doctrina cristiana sin negar á Dios ó cuando tratamos de formar escuela renegando de Dios, nos bastará entrar en el estudio de cuanto nos rodea animada ó inanimadamente en la marcha de la vida, puesto que lo insensible como lo sensible se somete de una manera tan palpable á la voluntad de ese Creador Supremo, que lo único que le es permitido al hombre en su condición de ser racional es servirse de lo que la naturaleza pone á el alcance de sus limitados medios para adquirir ó atraer, y ampararse de la protección que el Padre Común dispensa á toda la creación como hija suya, sin que nos sea permitido ni posible no solo cambiar un solo átomo de su obra, pero ni prescindir de implorar su misericordia, su perdón ó su gracia, cuando en uso de su omnipotente Poder nos deja siquiera temer una de esas mudanzas ó desgracias que nos abisman para siempre.

Hemos entrado en esos clásicos días en que el cristianismo conmemora la pasión y muerte del hombre Dios, que vino á poner en nuestras manos las llaves del cielo, que son los sacramentos de la penitencia y eucaristía, enseñándonos á orar

y á valernos de los intercesores que han encontrado ya gracia y bendición en virtud de la firme creencia con que aceptaron el cruento sacrificio por su redención. Abiertas nos estarán siempre las puertas de esa inagotable misericordia con que nuestro padre común nos convida á entrar en el reino de los Cielos, para lo cual solo necesitamos ser justos y creer en su justicia.

UN CATOLICO.

NIEUWSBERICHTEN.

CURACAO.

Gouvernements-Besluiten.

Curacao, 15 April 1886.

De Heeren *M. Daal* en *E. S. L. Maduro* zijn bij Koninklijk besluit van den 22n Februari d.j. N. 13, met ingang van den tweeden Dinsdag in de maand Mei e. k., benoemd tot leden van den Kolonialen Raad in de kolonie Curacao.

De 1e. Luitenant *L. C. Dykboorn*, van het 2e regiment vestingartillerie, voor den tijd van 3 jaren gedetacheerd bij de landmacht te Curacao.

Aan den Heer *J. N. Oduber*, op zijn verzoek, eervol ontslag verleend als plaatsvervanger van den Kantonnier op *Aruba*, onder dankbetuiging voor de door hem als zodanig aan het Gouvernement bewezen diensten.

De Heer *Juan Chabaja Croes*, benoemd tot plaatsvervanger van den Kantonnier op *Aruba*.

De Heer *Joh. G. A. Martis*, op zijn verzoek, als opzichter werkzaam gesteld bij het Bouwdepartement alhier, buiten bezwaar der Koloniale kas.

DeGouvernements-Secretaris.
HELLMUND.

— In den loop dezer week hebben zich hier op de Curaçaosche eilanden de gewone jaarlijkse regenbuien ontlast, die bekend zijn onder den naam van „awa di Cuarema.“ Ofschoon de regenval niet bijzonder groot is te noemen, daar alleen een paar frissche en flinke buien onze regenbakken en tankies ietwat kwamen aanvullen, schijnt toch de natuur haar gewonen loop weer te zullen nemen. Zelfs eenige donderslagen bleven dit jaar niet uit; zij gelden hier onder de bevolking voor „een adios“ van den regentijd. — De thermometerstand was deze week gemiddeld ongeveer 80 gr. Fahr. des morgens om 8 uur, 83 gr. des middags om 12 uur, en 82 gr. s namiddags om 5 uren.

NEDERLAND.

Onzen lezers is het reeds bekend, dat *Z. Ex. graaf B. J. Schimmelpenninck van Nijenhuis*, grootmeester van het Huis van H.H. M.M. den Koning en de Koningin, door *Z. H. Paus Leo XIII* benoemd is geworden tot ridder-grootkruis der orde van den Heiligen Gregorius den Groote. Met genoegen lezen wij de volgende toelichting van dit feit in het dagblad „De Tijd.“

Graaf Schimmelpenninck onderscheidde zich steeds in de aanzienlijke en gewichtige betrekkingen, welke hij achtervolgens sinds vele jaren bekleedt heeft en nog bekleedt, door een geest van verdraagzaamheid en onpartijdigheid, en gaf bij elke gelegenheid blijk dat wij Katholiken door hem, evenzeer als de Protestantsche onderdanen des Konings, als volberechtigde Nederlanders erkend worden. Dat hij, die het edele voorbeeld van *Z. M. den Koning*, bij wiens hofhouding hij een eerste plaats inneemt, steeds getrouw bleef, het pauselijk eerebetoon juist op 's Konings verjaardag ontvangen mocht, is zeker geen zaak van toeval. Wij houden ons overtuigd de tolk te zijn van onze Nederlandsche mede-Katholiken, wanneer wij onze levendige vreugde betuigen over deze handeling des Pausen, waardoor aan een waardigen dienaar des Konings een bijzondere

hulde werd bewezen, en meenen daarin te gelijktijd een nieuw blijk te mogen zien van 's Pausen welwillende en vriendschappelijke gezindheid ten opzichte van het Nederlandsche Koningshuis.

— De Kamer heeft bepaald, dat de drie laatste dagen van elke week aan de Grondwets-ontwerpen zullen besteed worden. — Met 63 tegen 5 stemmen heeft de Kamer de motie-Kochenijs verworpen, betreffende de onbevoegdheid der Vertegenwoordiging om, zonder voorafgaande herziening der kiestabel, de Grondwet in behandeling te nemen. — Ofschoon de heeren Vermeulen, Schaepman en de minister Heemskerk betoogden, dat, ondanks en na de mislukte poging tot herziening der kiestabel, de Kamer wettig volkomen bevoegd is tot behandeling der grondwetsherziening, opperde de heer Schaepman nochtans het denkbeeld om tusschen de eerste en tweede lezing der Grondwet de kiestabel alsnog te herzien.

— Men wil weten, dat de Koninklijke Familie dit jaar niet naar Karlsbad, en waarschijnlijk ook niet naar het Landgoed Oranje-Nassau's-Ord zal gaan.

BUTTENLAND.

PANAMA, 7 April. — Generaal Soto, is voor den duur van 4 jaren met algemeene stemmen tot President van de Republiek Costa Rica verkozen. De geschiedenis kent geen tweede geval, dat ooit de President eener Republiek met algemeene stemmen verkozen werd.

BERLIJN, 5 April. De Bondsraad heeft de verlenging van de Socialisten-wet voor den tijd van twee jaren aangenomen.

— De minister van Eeredienst, de heer von Gossler verklaarde heden in een commissie van den Landdag, dat de regering aan den Keizer den raad gegeven heeft om niet eerder tot een beslissing in zake Kerkelijk-politieke wetten, over te gaan, voordat het regerings-voorstel in den Landdag is afgedaan.

— De Duitse kanonneerboot *Cyclop* heeft aan de westkust van Afrika het gebucht Moneybimbia gebombardéerd; daarop zijn de matrozen naar wal gezakt en hebben de verwoesting van die plaats voltooid.

— Volgens officiële mededeelingen zijn tegenwoordig de diplomatieke betrekkingen tusschen Duitschland en Frankrijk van aïtman-tenden aard.

ST. PETERSBURG, 5 April. — De heer van Giers, minister van Buitenzaken, is heden met de Czaar naar de Krim vertrokken. — Den 7n werd gemeld, dat een Nihilisten-complot gedurende de reis van den Czaar een aanslag wilde beproeven op diens leven; in de nabijheid van Chartow werden 4 personen gevangen genomen.

MADRID, 5 April. — Er zijn 201 Ministerieën, 60 aanhangers van Castillo, 18 Federalisten en Zorillisten [Republikeinen], 26 Democraten, 10 onafhankelijke Conservatieven en 8 aanhangers van Dominguez gekozen. De verkiezingen geschieden zonder rustverstoring.

— 6 April. De nieuwe regering is waarschijnlijk tot het systeem van vrijhandel geneigd.

BRUSSEL. — De Brusselsche Katholiken hebben een inschrijving geopend, om te voorzien in het onderhoud der vrije [bijzondere] scholen, dat hun jaarlijks ongeveer 400,000 frank kost. En de Katholiken elders in den kunde leggen zich gelijke offers op. Wat de liberalen betreft, zoude men in geheel het land te vergeefs zoeken naar een school, een enkele, die van hun mildheden leeft. Zij hadden, reeds meer dan tien jaren geleden, te Brussel een zoogenaamde modelschool gesticht, maar zoodra zij de macht in handen hadden, haastten zij zich die school ten laste te brengen van den Staat.

— 5 April. Te Charleroi werd heden een aantal werktakkers, die in het oproer betrokken waren, tot gevangenisstraf van 3 maanden ver-

oordeelt. Er zijn nog altijd een tien duizend arbeiders in opstand. Men verwacht dat veel hunner weer spoedig tot hun werk zullen terugkeeren. De stad is rustig.

— De eigenaars der glasfabriek van Baudoux eischen een vergoeding van 3,000,000 fr. voor de schade welke de oproerlingen aan hun fabriek veroorzaakt hebben.

— 6 April. De regeering laat aan een wets-voorstel arbeiden, waarbij aan plaatselijke overheden meer macht zal verleend worden tot onderdrukking van onlusten.

— 7 April. De glasfabrikanten hebben, ten gevolge van de enorme verliezen, welke zij door de geheele of gedeeltelijke verwoesting hunner fabrieken geleden hebben, den prijs van vensterglas met \$1.20 per 300 voet verhoogd.

— Naar Ninove (Oost-Vlaanderen) zijn 600 man troepen afgezonden, wijl de werkstakers aldaar tot buitensporigheden overgaan.

LONDEN, 6 April. Er heerscht in het Kabinet-Gladstone groote onzekerheid, vooral betreffende het artikel van de wet op Ierland's Home-rule waarbij de eijns-regeling verhandeld wordt.

— William E. Forster, de beroemde staatsman, en voorheen Onderkoning van Ierland, is gisteren overleden. De laatste woorden van den stervende, zeker niet op dat oogenblik in ernstige overdenking van de eeuwigheid verslonden, waren: „No home-rule!”

— 7 April. De crisis in het Ministerie Gladstone schijnt thans haar hoogtepunt bereikt te hebben.

— 8 April. De Iersche Home-rule-wet, die morgen in het Lagerhuis zal worden voorgedragen, houdt alle partijen in groote spanning.

— 10 April. Gedurende 3½ uur heeft Gladstone op welsprekende wijze zijn voordracht betreffende Ierland toegelicht; zijn vrienden zijn van oordeel, dat hij een derde lezing het voorstel der regeering een 100 stemmen meerderheid zal verwerven.

DUBLIN, 7 April. Aan de Koningin is een petitie aangeboden tegen de Iersche Home-rule; het geschrift is onderteekend door 8000 Iersche vrouwen uit Cork-County, onder welke zich 1000 Katholieke bevinden.

PARIS, 5 April. — De gevangenneming van Roche en Duquoy, te Decazeville verwekt nog steeds groote ontevredenheid onder de heeren socialist en communisten. Rochefort is in zijn „Intransigeant” woedend op de Regeering. — De regeering zal aan de Kamer verlot vragen tot gerechtelijke vervolging van den afgevaardigde Basly, die onlangs in de Kamer openlijk de vermoord van den mijn-directeur Watrin heeft goedgekeurd.

— 7 April. Rochefort presideerde gisteren een monster-vergadering van Socialisten, welke beroepen was om tegen de maatregelen, welke regeering tot onderdrukking van de onlusten onder de werkstakers genomen had, te protesteeren. De vergadering liep zonder ongeregeldeheden af.

— Heden is weder een patient van Pasteur aan watervrees gestorven; het was de derde Rus, die tevergeefs van Pasteurs behandeling de genezing van die ontzettende ziekte te Parijs was komen zoeken.

— Avant la Bataille is de titel van een brochure, die heden verschenen is. De aartsvijand der Duitschers, Paul Déroulède, tracht in dat veel opspraakwekkend geschrift aan te toonen, dat Frankrijk thans ten oorlog gereed is en den strijd met Duitschland zonder vrees zou kunnen aanvaarden.

— In den omtrek van Audierne (Dep. Finistère) zouden 25 cholera-gevallen zijn voorgekomen, waarvan twee met den dood eindigden.

— De schoonzuster van een hooggeplaatst Fransch ambtenaar had den sneltrein van Bordeaux naar Montauban genomen en een coupé voor zich gereserveerd, ten einde veilig te reizen. Tot Agen ging alles goed, toen op eens het portier opengerukt werd en een groote kerel met het hoofd in de kraag van zijn jas gedoken binnentrad. „Mijnheer, deze coupé is voor mij alleen,”

stamelde de dame van schrik buiten zichzelf. — „Het spijt mij — antwoordde de man beleefd —, maar het is de schuld van den beambte, niet die van mij.”

Met deze woorden legde hij zijn valies op de bank en zette zich gereed om een dutje te doen. De trein snelde voort, doch nog niet zoo snel als het hart van de dame klopte.

Spoedig zag de reiziger van zijn slaapje af en begon zijn valies uit te pakken. De dame had hare blikken onafgewend op den inhoud van het valies gevestigd en met ontzetting zag zij in handen van den man een revolver en een groote schaar.

„Mevrouw, zeide de geheimzinnige persoon thans, ik verzoeft u mij een kleinen dienst te bewijzen. Mijn lange haren hinderen mij geweldig. Wees zoo goed ze mij zoo kort mogelijk af te snijden.”

„Mijnheer, stotterde de dame, zulk een verlangen — het is u toch geen ernst?”

„Het is mij in zooverre ernst, dat wanneer u mij dezen dienst niet wilt bewijzen, ik genoodzaakt zal zijn u dood te schieten. Gij hebt dus te kiezen!” En met de ene hand hield hij haar vast en met de andere den revolver voor. Nadat de operatie was afgelopen, haalde de vreemdeling een landspiegel voor den dag, bekeek zich zelf en zeide vervolgens lachend: „Een kapper had het niet beter kunnen doen. Ik dank u wel, mevrouw. Nu nog één dienst, mevrouw. Ik moet nog iets aan mijn toilet doen en terwijl ik dit doe, verzoek ik u een blik op het landschap te werpen, dat werkelijk schoon is.” De dame hield, zonder te protesteeren, haar gezicht tegen het raampje gedrukt en zag stil op haar horloge om te zien, hoe lang deze marteling nog zou duren.

Het was 9 uur 55 min.; binnen tien min. moest de trein te Montauban aankomen. Eensklaps gaf de zonderlinge reiziger door een licht kuchen te kennen, dat hij met het in orde brengen van zijn toilet gereed was. De dame keerde zich schuchter om, maar welk een schrik! In plaats van een heer met gladgeschoren gelaat zag zij een monnik voor zich met een baard, die hem tot op de borst reek. Dat was tooverij! Toen de trein te Montauban stil hield, zeide de onbekende vóór hij uitstapte: „Ik hoop, mevrouw, dat gij nog wel zoo goed zult zijn mij tijd te gunnen, tot ik buiten de barrière ben.” Dit verzoek was onnooig, de dame was meer dood dan levend. Hare ouders wachtten haar op, en toen zij het avontuur verteld had, gaf men er den stationschef en ook de politie kennis van. Alle nasporingen zijn te vergeefs geweest. Op den weg naar de stad vond men alleen het monniksgewaad en den valschen baard van den zonderlingen reiziger.

NOTICIA.

Awaceroe.

Den e siman-aki nos islanan tabata bisjitar coe e awaceroe conoir coe number di „awa di cuaresma.” Añke e awa, koe a cai, no ta di jama muchoe atencion, el a sirbi toch pa jena nos regenbak i tankinan un poco.

50 anja di Sacerdocio di S. S. Leon XIII.

Anja koe ta bini, mundoe católico lo celebra quincuagésimo aniversario di Sacerdocio di Su Santidad.

Algun Católico zeloso a proyectá pa festela e aniversario-ai coe solemnidad extraordinario. Nan actividad tabata asina grandi koe nan por a forma, den toer parti di mundoe católico, diferente comision pa organiza esplendamente un homenaje universal na nos Soberano-Pontífice. Episcopado i prensa católica a toema parti den e preparativo entusiasmanan-ai, i ta di spera koe e fiestanan preparar lo por ta celebrar coe toer dignidad i pompa.

Tolerancia di Siglo XIX.

En berdad, prensa liberal tin muchoe razon di zoendra semper i eternamente contra e Edad-Media bárbaro i intolerante i di halza té na cielo e libertad i humanidad di nos siglo XIX. Von Bismarck ta doena den e ultimo anjanan-aki motiboe pa abundancia pa prensa liberal canta alabanza na tolerancia moderna; su ley contra Polaconan ta plus ultra di liberalidad di nos siglo ilustrar.

Mira aki tendencia di humanidad di promer cinco articulonan, koe digno representanten di Prusia a acepta, convencer di conveniencia i husticia di e ley-ai:

1° Coempramento di terreno-nan, koe Noble i Propietario Polaconan ta posede actualmente,

2° Introduccion di sistema di School Aleman.

3° Subditanon no-Aleman ta obligar na bai school di adultonan.

4° Castigamentoe di e discipulo no-Alemannan, koe falta school.

5° Vacunacion obligatorio, exclusivamente pa dokter Alemannan.

E promer ley no tin ningun otro obheto koe coempra toer terreno di e Polaco odiar nan, i partinan den Alemannan. Polaconan no por tin den nan tera mees ni un pida terreno mas, koe nan por jama nan propiedad. Esai ta voluntad di e „Cancelero di heroe” koe, den un Consejo di Ministranon, a jega té na bisa „koe nan mester simplemente desapropia propiedadnan di Polaconan”

Lo ké ta e tres ley siguiente nan, ta pa haci e Polaconan bira berdadero Prusiano, segun ensenjanza, amenazar coe castigo, di nan meester Protestant-Alemannan. Asina nos por bisa coe dr. Windthorst, anto tendencia di e ley-ai no ta pa coloniasacion, ma pa protestantisacion di provincia Orientalnan.

Ma esai no ta basta; amor pa patria Aleman lo ta hincar den sanger di e Polaco chikitoenan coe vacuna di bacca. Dokter Alemannan exclusivamente lo por vacuna, i como vacunacion ta di obligacion, ningun hende lo no por libre di e inoculacion salubre-ai di sintimentonan Bismarckiano-patriótico.

Un ejército di empleado lo vigila pa estricto coemplementoe di e ley nan-ai. Lo ké Polaconan tin di spera di e empleado servilnan ai, hende por calcula caba, si nan conoce cuantoe prensa oficioso ta oprimi courant Polaconan. Director Alemannan di mina ó fabrica grandi nan ta corre foi nan trabao coe toer trabador. Koe tin coerazon di leza un courant Polaco.

„Tolerancia!; Liberalidad!!

Amor bieuw no ta freesa nunca.

Na anja 1884 rechtbank di Wolfbruchermaar a sentencia un muher na 10 anja di prison, pasobra el a doena su mari un appel, venenar coe arsenico. Di e manera ai e muher kier a facilita biha di su mari na otro mundoe; ma e peligro tabata descubri i su aplicacion a fracasa. Ta di comprende koe despues di sentencia di e muher, a sigui separacion di e koe su mari. Ma parce koe semper un vonki di amor purae a keda cende den coerazon di e dos hendedan-ai; á lo menos, ta algun tempoe pasar, despues koe e muher a sali foi prison, nan a bolbe uni nan coe cadena di matrimonio.

E homber tene cuidao noema, koe e no bolbe come appel. —

Un circunstancia atenuante.

— „Acusado, ta interamente probar, koe bo a trata di hui despues di comete diferente robo di importancia. Bo no tin ningun circunstancia, koe por sirbi pa haci bo falta menos criminal?”

— „Mi ta casar, Senjor Huez.”

Leon XIII i Masoneria.

Koe Su Santidad tabatin grandi razon di jama atencion di mundoe henter publicamente den su Enciclica *Humanum Genus* contra agitacionnan di e sociedad secretointernacional-ai, Masonnan mees ta reconece awor.

Den un número di un periódico mason, *Chain d'Union*, tin un escrito foi Bélgica, un relacion extenso di un fiesta di masonnan, na oenda un ciertoe Roeman Arnould a bisa den otro cos mas:

„Loge des amis philanthropes a pone „riba su orden di dia un cuestion „social di grandi importancia, koe „lo tin un influencia importantísimo „riba porvenir di pais, ora e ta di „solvé den mundoe profano, excep-

„tuando algun particularidad, koe „cual e acuerdo, koe lo bin tin den „Masonnan di Bélgica riba e cuestion-ai, lo haci toer hende uni nan „fácilmente.”

Scirbidor di e carta-ai no ta bisa kiko ta e cuestion social, ma kiko ta di interes pa nos, ta lo siguiente:

„Leon XIII a mira bon dia el a „resolue koe PAPADO I SU PARTIDARIONAN, na ki gradoe di herarkia „eclesiástico ó den ki posicion social „koe nan haya nan, MESE HACI UN „GUERRA PA BIDA ó PA MORTO CONTRA MASONERIA. El a loebida sin embargo un cos, está, koe progreso „[masónico] lo por topa coe dificultad duranti algun tempoe, ma „e dificultadnan mees lo doene asina „forza, koe lo jega un momentoe „koe lo e kita di un manera desgraciadoe (!!!) toer obstáculo koe ta „poner den su camina. Papado ta „ciegoe (despues koe el a mira bon!). „E no ta mira koe e ta prepara su „mees ruina. Esai ta solamente cuestion di tempoe! Qui vivra verra.” [Es koe biba, lo mira].

Si, en verdad, qui vivra verra, i nos lo mira cual tin bida mas largoe: masoneria, koe lo ta destrui den e revolucion, koe e mees ta provocá, ó Papado, koe Cristoe mees a pone riba e Barranca di San Pedro, i koe ta conta coe proteccion divino té na fin di siglonan!

Fidelidad di Cachor.

Un jonkman na Sierk (Alemania) kier a hoga su cachor, un poedel grandi, pa e hajé liber di paga belasting. El a marra un piedra na garganta di e pober animal, el a bai coe n'e den un boto, i, mei-mei di rioe, el a tiré na awa. E cachor a zink unbé bao di awa; ma e cabuja, koe tabata marra e piedra, a kibra, el a bolbe bini riba awa, i e tabata haci toer esfuerzo pa drenta e boto, ma cada b'e e jonkman tabata poesjé coe rema. Despues di un momentoe e jonkman a perdé pacenci, el a hiza su rema coe toer dos manoe na laria, i dal e cachor un slag duroe riba su cabez. Ma, coe e movimientoe-ai el a perdé balance, i el a cai na awa i coemienza bai abao. E ora-ai a jega ora di venganza pa e cachor. El a sambueja, coe su sjon, lastre coe toer forza na cantoe di rioe, i asina el a salba bida di su sjon i di e mees.

Un chanza (?) di Liberalnan.

E senjor liberalnan di Belgica, koe a haci nan mees asina hopi bé celebre caba, i koe semper a moestra cuantoe aprecio nan tin pa nan lema „libertad, igualdad i fraternidad,” principalmente coe respecto na Clero Católico, — e senjor liberalnan-ai a satisfaco nan coerazon liberal den dianan pasar coe un chanza liberal basta comun.

Na principio di luna pasar un hende, bistir na pader, a bisjita sjapan den caja „Gancheret” na Bruselas i bebe asina tantoe bibida fuerte, koe despues e tabata completamente boerachi. Como el a nenga di paga cuenta di gastonan, koe el a haci na un di e sjapanan, nan mester a jama policia, koe a hibé na nan oficina, acompaña, manera ta di comprende, coe un multitud di hende di pueblo. Ora el a parce dilanti di comisario, el a declara koe e ta pader católico. E declaracion-ai a parce e comisario un poco stranjo, i el a larga pidi un kapelaan di parrochia bini un momentoe na su oficina. E kapelaan a haci e boeracher diferente pregunta na Latin, di cual e miserable no por a comprende ni un palabrá, i por fin e mester a declara, koe el a comete e balieza-ai solamente pa provoca escandalo.

HET WOORD DES PAUSEN.

In den loop der pauselijke regeering van Leo XIII is nauwelijks één jaar voorbijgegaan, waarin de H. Vader niet de eene of andere belangrijke katholieke waarheid op even diepzinnige als voor allen verstaanbare wijze in krachtige Encyclieken ten aanhooren van allen heeft verklaard. Op het oogenblik tellen wij zevenentwintig dergelijke Encyclieken.

1. Den 21 April 1878, juist twee maanden na zijn verheffing op den Stoel van Petrus, vaardigde de Paus zijn merkwaardige Encycliek uit *Inscrutabili Dei Consilio*, waarin hij de beteekenis van het gezag voor de instandhouding van de menselijke samenleving blootlegt, en als de meest afdoende beschermster van dat gezag de Katholieke Kerk aanwijst.

2. *Apostolici Muneris* zijn de eerste woorden van zijn Encycliek dd. 28 December 1878, waarin de Paus de gevaarlijke leerlingen van het socialisme brandmerkt en bovendien de bronnen aanwijst waaruit deze noodwendig voortkomen, terwijl hij tevens de staatsmachten aanspoort, die bronnen te sluiten.

In de Encycliek *Aeterni Patris*, van den 4n Augustus 1879, wordt de H. Thomas van Aquino op den kandelaar gesteld en de studie zijner werken als voorwaarde tot herleving der theologische en vooral der philosophische wetenschappen aangeduid.

4. Den 10n Februari 1880 vaardigde de Paus de Encycliek uit *Arcanum divinae sapientiae*, die zich bezighoudt met het uiteenzetten van den aard en de verhevenheid van het christelijk huwelijk, en het zoogenaamd burgerlijk huwelijk, alsmede de daarmede noodzakelijk verbonden echtscheiding, beslist veroordeelt.

5. Op het Oosten en de groote Kerkleeraars, die het heeft opgeleverd, had het pauselijk schrijven betrekking, dat begint met de woorden *Grande munus* en gedagteekend is 30 Sept. 1880. De vereering der HH. Slavenapostelen Cyrillus en Methodius wordt door Z. H. over de geheele Kerk uitgestrekt, en de Paus wijlt opnieuw zijn aandacht aan de missiën in het Oosten door het stichten en uitbreiden van scholen en seminariën.

6. Bij zijn Encycliek *Sancta Dei Civitas*, van 3 December 1880, treedt de H. Vader nog in het bijzonder op in het belang der oostersche scholen, alsmede voor het Genootschap der H. Kindsheid.

7. Hij opent de geestelijke schatten der H. Kerk voor alle geloovigen door de aankondiging van een algemeen jubilé bij de Encycliek *Militemus Jesu Christi Ecclesia*, van 12 Maart 1881.

8. De moderne atomistische leeringen omtrent wezen en vorm der maatschappij en vooral de heillooze opvatting omtrent den aard en de beteekenis der openbare macht vinden haar bestrijding in de Encycliek *Diuturnum illud*, van 29 Junii 1881, die tegelijkertijd de katholieke beginselen omtrent oorsprong, aard en verplichtingen der overheden op uitvoerige wijze blootlegt.

9. De Encycliek *Etsi nos*, van 15 Febr. 1882, ofschoon hoofdzakelijk tot het episcopaat van Italië gericht, is van algemeen belang voor den geheelen clerus, wegens den ernst, waarmede zij den geestelijken het beoefenen der wetenschap en den leeken een ijverig deelnemen aan het openbare leven der Kerk aanbeveelt.

10. De *Times* zelfs kon haar bewondering niet verbergen voor de Encycliek van 17 Sept. 1882: *Auspiciato concessum*, waarin de Paus op onnavolgbaar schoone wijze leven en werken schetst van den H. Franciscus van Assisi en heilzame verordeningen voorschrijft tot vernieuwden bloei van den "derden regel".

11. Den 8en Dec. 1882 wendde zich de H. Vader bij zijn Encycliek *Cum multa sint* tot de bisschoppen en het volk van Spanje, preekt hun ijver, waarschuwt de evenwel voor overdrijvingen, die slechts door innige vereeniging met het episcopaat kunnen worden vermeden.

Niet minder rijk aan merkwaardige brieven is het tweede lustrum van 's Pausen regeering.

12. Den 30 Mei 1883 ontving de derde regel van den H. Franciscus door de Encycliek *Supremi apostolatus officio* nieuwe statuten.

13. Den 18 Augustus 1883 herinnert Leo XIII bij zijn schrijven *Saepenumero considerantes* de geheele wereld aan de beginselen van christelijke historiographie.

14. Met buitengewone vreugde ontvingen alle klassen der katholieke bevolking op aarde de merkwaardige Encycliek *Supremi Apostolatus*, van den 1n September 1883, waarbij de maand October aan O. L. Vrouw van den Rozenkrans werd toegewijd.

15. In 1884 hadden de wetgevende vergaderingen in Frankrijk door afschaffing van de onontbindbaarheid van den huwelijksband en door invoering der echtscheiding zich aan een zware aandrang der natuurlijke sedenwet, aan een nog zwaardere heelediging van het christelijk recht van 40 miljoen burgers schuldig gemaakt.

Daarbij kwam de verontchrestelijking der lagere school, door de aan allen godsdienst vijandige partij, die het bewind in handen had, met een vermetele onbeschaamdheid tot stand gebracht. Een afbreken van het diplomatiek verkeer tussehen Rome en Parijs scheen onvermijdelijk. Toen ging van den Paus, den 8n Februari 1884, het schrijven uit *Nobilissima Gallorum gens*, waarin de toestand der Kerk in Frankrijk met den meeste tact en tevens met groote openhartigheid aan de Christenheid werd bekend gemaakt, en waarin tegelijkertijd den Fransche Katholieken de plichten op het hart werden gedrukt, die zij ter verdediging van de alomst bedreigde belangen van den godsdienst te vervullen hadden.

16. Op het voetstap van zijn voorgangers Clemens XII en Pius VII, verordeelde Paus Leo XIII in de Encycliek *Humanae Genes*, van den 20n April 1884, het voor Kerk en Staat beiden verderfelijk streven der Vrijmetselaren en gaf tevens de middelen aan de hand, om dezen met goed gevolg te bestrijden.

Het moge waar zijn, dat het eigenlijke karakter der Vrijmetselaren niet in de Loges van alle landen even duidelijk aan den dag treedt; het is boven allen twijfel verheven, dat de Paus niet met verschillende graden van het booze, maar met de zaak-zelve te doen had. Om deze reden hadden de Engelsche vrijmetselaren dan ook volstrekt het recht niet, het bij het publiek te doen voorkomen alsof zij door de pauselijke veroordeeling geenszins getroffen waren.

17. Bij het schrijven *Superiore anno*, van 30 Augustus 1884, dat opnieuw het Rozenkransgebed gedurende de maand October voorschrijft, sluit zich aan:

18. De beroemde Encycliek *Immortale Dei*, van 1 November 1885, over de christelijke inrichting van Staten. In grootsche trekken geeft dit document een beeld van het ontstaan, de inrichting en de rechtsmacht der Staten in hun verhouding tot de Kerk, terwijl Leo XIII zich hierbij telkens beroept op den door Pius IX den 8n September 1864 afgekondigden *Syllabus errorum*, welke zoodoende door den tegenwoordigen Paus op plechtige wijze bevestigd werd.

19. Tot den allerjongsten tijd eindelijk behoort de brief van den Paus aan den kanselier van het Deutsche Rijk, prins Bismarck, van 31 December 1885.

In hoffelijke woorden betuigt Leo XIII den kanselier er zijn dank voor, dat diens staatkundige overwegingen hem geleid hebben tot het door de vorsten van Duitschland en Spanje aangenomen voorstel van inroeping der pauselijke bemiddeling in de quaestie der Carolinen-eilanden, terwijl hij daarbij in herinnering brengt de noodzakelijkheid der onbelemmerde uitoefening van het ambt van apostolisch Opperherder en tevens in de gelukkige oplossing der Carolinen-quaestie een gunstig voortteeken ziet voor het uit den weg ruimen van alle hinderpalen, welke de vrijheid der Kerk in Pruisen nog belemmeren.

20. Den 6n Januari 1886 richtte de Paus de belangrijke Breve *Jam pridem* aan de Pruisische bisschoppen. De H. Vader toont daarin de gapende wonden aan, waaruit de Kerk in Pruisen nog altijd bloedt, bepaaldelijk het gemis aan vrijheid bij de opleiding der geestelijkheid en bij de uitoefening der kanonieke jurisdictie, en de uitsluiting der katholieke missionarissen van het gebied der Deutsche koloniën. Terwijl hij nogmaals zijn bereidwilligheid te kennen geeft tot het herstellen van een geregelde verhouding tussehen Kerk en Staat, vermaant hij de bisschoppen, zich in geduld te oefenen en vooral te bedenken dat de beteekenis van den strijd, welke rondom hen woedt, veel verder reikt dan hun eigen bisdommen en met de algemeene belangen der geheele Kerk in het nauwste verband staat.

MOVIMIENTO MARITIMO.

(De la Oficina-Maritima).

ENTRADAS.

Abril 10.

Balandra holandesa *Esperencia*, de Bonaire, carga: carbón, leña y chivos.
Balandra holandesa *Nevermind*, de Bonaire, carga: carbón, leña y chivos.
Balandra holandesa *Zilia*, de Bonaire, carga: carbón, leña y chivos.

Abril 11.

Goleta holandesa *Arend*, de Aruba, carga: pescado y cochinos.
Balandra holandesa *Gezaghebber van Ru-*
mond, carga: carbón y leña.

Balandra holandesa *San Juan*, de Bonaire, carga: carbón y leña.
Balandra holandesa *María Eliza*, de Aruba, en lastre.

Abril 14.

Vapora inglés *Yucatan*, de Europa, via Barbados, Trinidad, La Guaira y Pto. Cabello, carga: 249 bultos para Maracaibo, 15 para Coro y 62 para ésta.

Goleta inglesa *Willington*, de San-Eustaquio, carga: patatas.
Balandra holandesa *Amistad*, de Bonaire, carga: carbón, leña y chivos.
Balandra holandesa *No Temas*, de Bonaire, carga: carbón y leña.

Abril 15.

Vapor americano *Caracas*, de La Guaira y Pto. Cabello, con carga para Nueva York.
Vapor americano *Maracaibo*, de Maracaibo, con carga para Nueva York.
Vapor americano *Valencia*, de Nueva York, con carga para Maracaibo y 1012 bultos para ésta.

Vapor venezolano *Trujillo*, de Maracaibo, via Aruba, carga: asfalto y hueso.
Balandra holandesa *Zilia*, de Bonaire, carga: carbón, leña y chivos.
Balandra holandesa *Camela Christ*, de Bonaire, carga: carbón, leña y cal.

Abril 16.

Vapor inglés *Severn*, de Europa, via Barbados, Trinidad, La Guaira y Pto. Cabello, carga: 185 bultos para ésta.
Vapor inglés *Arón*, de Colón, Cartagena y Sabanilla, con carga para Europa.
Goleta holandesa *9 de Agosto*, de La Vela de Coro, carga: cueros, ganados y chivos.
Goleta holandesa *Minerva*, de Aruba, carga: cal y maui.

SALIDAS.

Abril 10.

Vapor inglés *Mariner*, para Sabanilla, Cartagena y Colón.
Goleta holandesa *Gouverneur van den Brandhof*, (paquete) para San Martin, San Eustaquio, Saba y St. Tomas.
Goleta holandesa *Oscar*, [paquete] para Santo Domingo.
Balandra venezolana *Silides*, para La Vela de Coro.

Abril 11.

Vapor holandés *Prins Maurits*, para Pto. Cabello, La Guaira, Trinidad, Demerara, Paramaribo, Havre y Amsterdam.

Abril 12.

Goleta holandesa *Arend*, para Aruba.
Goleta holandesa *Minerva*, para Aruba.
Goleta colombiana *Irma*, p^a Rio-Hacha.
Balandra holandesa *Nevermind*, p^a Bonaire.
Balandra holandesa *Zilia*, para Bonaire.
Balandra holandesa *Zephyr*, para Bonaire.
Balandra holandesa *San Juan*, p^a Bonaire.
Balandra holandesa *María Eliza*, p^a Aruba.
Balandra holandesa *Experiencia*, para Bonaire.

Abril 13.

Balandra holandesa *Gezaghebber van Ramont* para Bonaire.

Abril 14.

Vapor inglés *Yucatan*, para Santa Marta, Sabanilla, Cartagena y Colón.
Balandra holandesa *No Temas*, p^a Bonaire.
Balandra venezolana *Dos Hermanos*, para La Vela de Coro.

Abril 15.

Balandra holandesa *Amistad*, para Bonaire.
Balandra holandesa *Zilia*, para Bonaire.
Balandra venezolana *Alfonso*, p^a Pto. Cabello.

Abril 16.

Vapor americano *Caracas*, p^a Nueva York.
Vapor americano *Valencia*, para Pto. Cabello y La Guaira.
Vapor inglés *Arón*, para Pto. Cabello, La Guaira y los demas punto de su itinerario.
Vapor inglés *Severn*, para Sabanilla, Cartagena y Colón.
Goleta venezolana *Trovador*, p^a Maracaibo.
Balandra holandesa *Clemencia*, para La Guaira.

PARA PARTIR.

Balandra holandesa *Camela Christ*, hoy para Bonaire.
Goleta holandesa *Blanca Francisca*, hoy para Bonaire.
Vapor americano *Maracaibo*, mañana para Maracaibo. La balijsa se cerrará a las 9 A. M.
Goleta colombiana *Mauricia*, admite flete y pasajeros para Rio-Hacha.

Revista del Mercado.

NEW-YORK, 20, Marzo. 1886.

Azúcar. — (Mercado quieto).
Cuba-Macabado..... 4 1/2 @ 5
idem Centrifugo..... 5 @ 5 1/2
Pt^a Rico..... 4 1/2 @ 5
Alce (Quiet.)..... 4 1/2 @ 5

Brazilete.

Delgado..... 20 @ 25
Grueso..... \$ 25 @ 30

Café. (Existencia 22,000 sacos. Mercado quieto.)

MARACAIBO.

Trujillo..... 8 @ 14
Bacon..... 8 @ 14
Mérida..... 9 @ 12
Ciudad..... 9 @ 10 1/2
Clases extra..... 11 @ 12 1/2

SABANILLA. (Existencia 4,343 sacos. Mercado quieto.)

Ordinario..... 8 @ 14
Regular..... 9 @ 14
Bueno..... 9 1/2 @ 10
Superior..... 10 1/2 @ 10 1/2
Clases extras..... 11 @ 13

LA GUAIRA, CARACAS Y Pto. CABELLO. (Existencia 4,800 sacos. Mercado quieto.)

Trillado..... 8 @ 14
Descarado..... 9 1/2 @ 12

CORO..... 9 @ 11

CIUDAD BOLIVAR..... 9 @ 11

Balsamo Told..... 24 @ 20

Balsamo Copaliba..... 28 @ 30

Cueros de chivo. (Quiet.)

Coro escogidos { 12 @ 36
 24 @ 36
 36 @ 36

Maracaibo (Quiet.)..... 30 @ 30

Rio Hacha sin los pequeños..... 34 @ 34

La Guaira & Pto. Cabello..... 28 @ 29

Cueros de venado. (Quiet.)

Orinoco..... 22 1/2 @ 24

La Guaira (Firme)..... 27 @ 28

Pto. Cabello..... 26 @ 26

Cueros de Res. (Mercado quieto.)

Dulces La Guaira..... 16 @ 16 1/2

„ Pto. Cabello..... 16 1/2 @ 16 1/2

Salados..... 11 @ 11

MARACAIBO. (Quiet.)

Dulces..... 16 1/2 @ 17

Salados..... 13 1/2 @ 17

SABANILLA, sin escojer..... 16 1/2 @ 17

BOGOTÁ, idem..... 19 @ 19 1/2

RIO HACHA, sin escojer..... 14 @ 14

ORINOCO, sin escojer..... 20 @ 20

Pto. PLATA..... 15 @ 15

Caucho. (Mercado firme.)

Para fino..... 66 @ 68

„ ordinario..... 49 @ 50

Cacao. (Quiet.)

Maracaibo..... 22 @ 23

Caracas..... 18 @ 19

Dividivi de Curacao.

(Sin demanda) \$ 30 @ 40

Maracaibo..... 25 @ 25

Hueso. (por 2,000 lbs.)..... 24 @ 24

Lana. (Quiet.)..... 9 @ 11

Miel de Abeja.

de Cuba, por Galon en depósito 42 @ 43

de St. Domingo, „ 39 @ 40

Palo de Mora. (Mercado firme.)

Maracaibo..... 17.00 @ 18.00

Sabanilla..... 19.00 @ 19.00

Zarrapila. (Sin demanda)..... 1.50 @ 1.65

CAMBIO. 55 El cambio en Paris sobre Londres está hoy a fr 25.14.

Sobre Londres Letras Banqueras a 3 d | v \$ 4 1/2

id. „ „ „ 60 „ „ 4 1/2

Sobre Paris, „ „ „ 3 „ fcs @ 5 1/2

id. „ „ „ 60 „ „ @ 5 1/2

Sobre Hamburgo „ „ „ 3 „ M. @ 96 1/2

id. „ „ „ 60 „ „ @ 96 1/2

Uit de hand te koop:

de welgelegen, goed geassorteerde en sinds jaren gunstig bekende apotheek, genaemd:

STADS-APOTHEEK

In geval van verkoop zal het loaal, waar zij thans gehouden wordt, te huur zijn.

Voor nadere informatiën wende men zich tot

C. A. ZEPPENFELDT Az.

Ex Prins Willem I.

HOLLANDSCHE SIGAREN

J. W. van der Meulen

REUZEN MONSTER-LAMPEN.

36 III.

Nieuw systeem lampen ter vervanging van GASLICHT.

Deze lampen geven sterk licht als vijf middelmatige gasvlammen; zijn goedkoop dan gaslicht en worden aanbevolen voor zalen waar men goed licht verlangt.

Verkrijgbaar bij

J. E. VAN DER MEULEN & ZOON.

Impr. de la Libreria de A. Bethencourt e hijos